

ЧУДНИЯТЪ ЧАДЪРЪ

(Приказка)

На единъ царь се загубила дъщерята. Царьтъ обещалъ половината отъ царството си на тоя, който я намъри. Тръгнали хора да я търсятъ. Изходили цѣлото царство, търсили навсѣкѫде, никѫде не я намърили.

Въ една колиба живѣло едно бедно момче. Нищо нѣмало. Баша му и майка му, като умрѣли, му оставили само единъ чадъръ. Взело момчето чадъра и тръгнало да търси царската дъщеря. Късмета си да опита.

Вървѣло, вървѣло, завалѣль силенъ дъждъ. Момчето отворило чадъра да се пази. Но тъкмо го отворило, срещнало единъ беденъ старецъ, който билъ цѣлъ мокръ и зъзнѣль отъ студъ.

— Ей дѣдо, — рекло момчето, — защо не си взель чадъръ?

— Нѣмамъ! — отговорилъ старецъ.

— Е, вземи тогава моя! Азъ съмъ младъ. Нищо не ми е.

И то дало на стареца чадъра. Зарадвалъ се много старецъ и казалъ:

— Добро момче си ти! Нѣти това пръстенче. Като стигнешъ до брѣга на рѣката, ще видишъ една стара жена. Дай ѝ пръстенчето, тя ще ти даде каквото поискашъ.

Взело момчето пръстенчето. Стигнало брѣга на рѣката. Гледа: една баба седи и плете чорапъ.

— Добъръ денъ, бабо!

— Добъръ денъ, синко! Какво те носи?

— Какво ще ми дадешъ за това пръстенче?

— Каквото искашъ. И най-скжпто мога да ти дамъ.

— Каквото съмъ далъ, това дай и на менъ: Едно чадърче.

— Добре! — рекла бабата.

Протегнала рѣка, откѣснала едно цвѣте и то веднага се обѣрнало на хубавъ, пѣстьръ чадъръ.

— Я вижъ! За пръвъ пътъ виждамъ такъвъ хубавъ чадъръ! — рекло момчето, поблагодарило на бабата и продължило пѫтя си. Рекло да разгледа чадъра. Разтворило го. Изведнажъ рука на таъвъ силенъ дъждъ, че цѣлата земя потъмнѣла. Само върху момчето нито капка не паднала. Затворило чадъра. Спрѣль дъждътъ.

— Гледай ти, какъвъ смѣшенъ чадъръ! — засмѣло се момчето. — Когато искашъ дъждъ, когато искашъ слѣнце! Мило чадърче!

Тръгнало по-нататъкъ. Гледа, подъ едно дърво нѣколко момчета врѣзватъ вѣже за шията на единъ щѣркелъ, искатъ да го бесятъ.

— Какво ви е направилъ той щѣркелъ, та ще го бесите? — попитало момчето.

— Нищо. Той хвѣрчи, а пѣкъ ние не можемъ да хвѣрчимъ. Сега ще му дадемъ да разбере!